

720 Útěcho duše mé

transpozice 4

1. Ú - tě - cho du - še mé, Je - ží - ši můj, dob - ro mé nejvyšší, při mně vždy stůj;

te - be jen sa - mé - ho so - bě žá - dám, v tvé jmé - no na - dě - ji všchnu sklá - dám.

2. Věřím a vyznávám, že jsi můj Pán.
Bůh, který za spásu světa byl dán;
ať slyším v duši své vždycky tvůj hlas.
Víru mou posiluj po všechen čas.

3. Duši mou přemnohé hříchy tíží,
za které trpěl jsi na svém kříži;
přesto mám naději v Pána svého,
miluji Ježíše laskavého.

4. Co mám zde na světě, vše jest jeho,
je to jen milostí Pána mého;
jeho je duše má v hříšném těle,
nemám nic bez svého Spasitele.

5. Duši mu navrátím při skonání,
tělo své odevzdám v zmrtvýchvstání;
na jeho lásce mám dosti věčně,
za milost děkuji jemu vděčně.

2. Věřím a vy-znávám, že jsi můj Pán. Bůh, který za spásu svě-ta byl dán;

ať sly-ším v duši své vždycky tvůj hlas. Ví-ru mou po-si-luj po všechen čas.

3. Du-ši mou pře-mnohé hří-chy tí - ží, za kte-ré tr-pěl jsi na svém kří -

ži; přesto mám na-dě - ji v Pána své-ho, mi-lu - ji Je-ží-še las-ka-vé - ho.

4. Co mám zde na svě - tě, vše jest je - ho, je to jen

mi - los - tí Pá - na mé - ho; je - ho je du - še má

v hříšném tě - le, ne-mám nic bez své - ho Spa - si - te - le.

5. Du - ši mu na - vrá - tím při sko - ná - ní, tě - lo své

o - dev-zdám v zmrtevých - vstá - ní; na je - ho lás - ce mám

dos - ti věč - ně, za mi - lost dě - ku - ji je - mu vděč - ně.